

Zaak T-291/01

Dessauer Versorgungs- und Verkehrsgesellschaft mbH e.a.

tegen

Commissie van de Europese Gemeenschappen

„Beroep wegens nalaten — Beroep zonder voorwerp geraakt —
Afdoeining zonder beslissing — Kosten”

Beschikking van het Gerecht (Eerste kamer — uitgebreid) van 27 november
2002 . . . . . II-5035

Samenvatting van de beschikking

1. *Beroep wegens nalaten — Opheffing van nalaten na instelling van beroep — Beroep zonder voorwerp geraakt — Afdoeining zonder beslissing (Art. 87 EG, 88 EG en 232 EG)*

2. Procedure — Kosten — Afdoening zonder beslissing met betrekking tot beschikking van Commissie welke is gegeven na instelling van beroep wegens nalaten — Beschikking gegeven binnen redelijke termijn — Iedere partij draagt eigen kosten (Reglement voor de procesvoering van het Gerecht, art. 87, lid 6)

1. Wanneer de Commissie, door een beschikking te geven waarin wordt vastgesteld dat belastingvrijstellingen geen staatssteun in de zin van artikel 87, lid 1, EG vormen, haar standpunt bepaalt in de zin van artikel 232, tweede alinea, EG na de instelling van een beroep wegens nalaten, ertoe strekkende dat de rechter vaststelt dat de Commissie artikel 232 EG heeft geschonden door niet in te gaan op een verzoek om een onderzoeksprocedure ter zake van staatssteun in de zin van de artikelen 87 EG en 88 EG ten aanzien van deze vrijstellingen in te leiden en door niet binnen twee maanden een besluit te nemen, geraakt dit beroep hierdoor zonder voorwerp, zodat daarop niet meer behoefte te worden beslist.
2. In een geval waarin een beroep wegens nalaten zonder voorwerp is geraakt en daarop dus niet behoefte te worden beslist, omdat de Commissie na de instelling van het beroep een beschikking heeft gegeven waardoor geen sprake meer kan zijn van nalaten, is het feit dat deze beschikking binnen een redelijke termijn is gegeven, gelet op de ingewikkeldheid van het te beslissen vraagstuk, voldoende grond dat het Gerecht in de uitoefening van zijn bevoegdheid uit hoofde van artikel 87, lid 6, van het Reglement voor de procesvoering naar billijkheid beslist dat elke partij haar eigen kosten zal dragen.

(cf. punten 1, 5-6, 11-12)

(cf. punten 13, 15-18)